DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/71/EÜ,

15. juuli 2008,

sigade identifitseerimise ja registreerimise kohta

(kodifitseeritud versioon)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 27. novembri 1992. aasta direktiivi 92/102/EMÜ loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta ([2]) on korduvalt ([3]) oluliselt muudetud. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.

(2) Vastavalt nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle) ([4]) artikli 3 lõike 1 punktile c tuleb ühendusesisese kaubandusega hõlmatud loomad identifitseerida vastavalt ühenduse eeskirjadele ja registreerida viisil, mis võimaldab tuvastada päritolu- ja vahemajandi, keskuse või organisatsiooni. Enne 1. jaanuari 1993 need identifitseerimis- ja registreerimissüsteemid laienevad ka loomade liikumisele iga liikmesriigi territooriumil.

(3) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/496/EMÜ (millega nähakse ette kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted) ([5]) artiklis 14 on sätestatud, et nende loomade direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktiga c ette nähtud identifitseerimine ja registreerimine toimub pärast kõnesolevat kontrolli, välja arvatud tapaloomade ja registreeritud kabjaliste puhul.

(4) Käesoleva direktiivi õigeks kohaldamiseks tuleb tagada liikmesriikide kiire ja tõhus infovahetus. Ühenduse sätted sätestati nõukogu 13. märtsi 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 515/97 liikmesriikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks ([6]) ning nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiviga 89/608/EMÜ liikmesriikide haldusasutuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusasutuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks. ([7])

(5) Loomapidajad peaksid säilitama ajakohaseid andmeid loomade kohta oma majandites. Loomakaubandusega tegelevad isikud peaksid säilitama andmed oma tehingute kohta. Pädeval asutusel peaks olema juurdepääs nimetatud andmetele, kui ta seda taotleb.

(6) Võimaldamaks loomade liikumise kiiret ja täpset tuvastamist, peaks olema võimalik loomi identifitseerida. Edaspidi tuleks võtta otsus märgistuse laadi kohta ning kuni nimetatud otsuse võtmiseni tuleks riikide siseturuga piirduva liikumise puhul säilitada siseriiklikud identifitseerimissüsteemid.

(7) Tuleks ette näha võimalus loobuda märgistusnõuetest loomade osas, kes liiguvad talumajapidamisest otse tapamajja. Need loomad tuleks igal juhul identifitseerida nii, et nende päritolutalumajapidamist on võimalik tuvastada.

([1]) 11. märtsi 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([2]) EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 21/2004 (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).
([3]) Vt I lisa A osa.
([4]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/33/EÜ (EÜT L 315, 19.11.2002, lk 14).
([5]) EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/104/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 352).
([6]) EÜT L 82, 22.3.1997, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).
([7]) EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.

(8) Tuleks ette näha võimalus loobuda kohustusest registreerida isiklikul otstarbel loomi pidavad loomapidajad ning, võtmaks arvesse teatavaid konkreetseid juhtumeid, registripidamise korrast.

(9) Loomadele, mille märgistus on muutunud loetamatuks või kadunud, tuleks kinnitada uus märgistus, mis võimaldab seose kindlakstegemist varasema märgistusega.

(10) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada konkreetseid nõudeid, mis on sätestatud komisjoni 13. veebruari 1989. aasta otsuses 89/153/EMÜ jääkaineuuringuteks võetud proovide korrelatsiooni kohta loomade ja nende päritolutalumajapidamiste vahel, [1] ega asjakohaseid rakenduseeskirju, mis on kehtestatud kooskõlas direktiiviga 91/496/EMÜ.

(11) Tuleks ette näha juhtimiskomitee menetlus käesoleva direktiivi vajalike rakenduseeskirjade vastuvõtmiseks.

(12) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga nähakse ette miinimumnõuded sigade identifitseerimise ja registreerimise kohta, ilma et see piiraks ühenduse üksikasjalikumate eeskirjade kohaldamist, mis võivad olla kehtestatud haiguse tõrje või kontrolli eesmärgil.

Selle kohaldamine ei muuda otsust 89/153/EMÜ ja rakenduseeskirju, mis sätestati vastavalt direktiivile 91/496/EMÜ.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „loom" – mis tahes sigalaste sugukonda kuuluv mis tahes loom, välja arvatud uluksiga, nagu see on määratletud nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivi 2001/89/EÜ (ühenduse meetmete kohta sigade klassikalise katku tõrjeks) [2] artikli 2 punktis b;

b) „majand" – ettevõtte, rajatise või vabaõhufarmi puhul koht, kus hoitakse, peetakse või käideldakse loomi;

c) „loomapidaja" – füüsiline või juriidiline isik, kes kas või ajutiselt vastutab loomade eest;

d) „pädev asutus" – liikmesriigi keskasutus, mis on pädev sooritama veterinaarkontrolli, või keskasutuse poolt käesoleva direktiivi rakendamiseks volitatud muu asutus;

e) „kaubandus" – kaubandus, nagu see on määratletud direktiivi 90/425/EMÜ artikli 2 punktis 3.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad, et:

a) pädeval asutusel on ajakohane loetelu kõikide majandite kohta, milles peetakse käesoleva direktiiviga hõlmatud loomi ning mis asuvad selle territooriumil, kusjuures on täpsustatud loomapidajad, ning sellised majandid jäävad kõnealusesse loetellu, kuni majandis ei ole kolm järjestikust aastat loomi peetud. Loetelu peab samuti sisaldama märgistust või märgistusi, mis võimaldavad majandi identifitseerida vastavalt artikli 5 lõike 2 esimesele lõigule ning artiklile 8;

b) komisjonil ja pädeval asutusel on juurdepääs kõikidele andmetele, mis on saadud käesoleva direktiivi alusel.

2. Liikmesriikidel võidakse direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 nimetatud korra kohaselt lubada käesoleva artikli lõike 1 punktis a esitatud loetelust välja jätta füüsilised isikud, kes peavad üksnes üht oma kasutuseks või tarbeks mõeldud siga, või võtta arvesse konkreetseid asjaolusid, kui sellele loomale tehakse enne iga tema liikumist käesolevas direktiivis sätestatud kontrollid.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et loomapidaja, kes peab sigu käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 punktiga a ette nähtud loetelus, peab registrit, millesse on märgitud majandis viibivate loomade arv.

Nimetatud register peab sisaldama ajakohaseid andmeid liikumiste kohta (iga sisenemis- ja väljumistoiminguga seotud loomade arv) vähemalt liikumise koguarvu põhjal, vajaduse korral märgitakse loomade päritolu või sihtkoht ja selliste liikumiste kuupäev.

[1] EÜT L 59, 2.3.1989, lk 33.
[2] EÜT L 316, 1.12.2001, lk 5. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 2007/729/EÜ (ELT L 294, 13.11.2007, lk 26).

Kõigil juhtudel näidatakse ära kooskõlas artiklitega 5 ja 8 tehtud identifitseerimismärgistus.

Puhtatõuliste ja hübriidsigade puhul, mis on kantud karjaraamatusse kooskõlas nõukogu 19. detsembri 1988. aasta direktiiviga 88/661/EMÜ aretussigade suhtes kohaldatavate zootehniliste standardite kohta, [1] võidakse vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 nimetatud korrale tunnustada alternatiivset registreerimissüsteemi, mis põhineb individuaalsel identifitseerimisel ja võimaldab loomi identifitseerida.

2. Liikmesriigid tagavad samuti, et:

a) loomapidaja annab pädevale asutusele viimase taotlusel kõik vajalikud andmed talle kuulunud või tema poolt peetud, transporditud, turustatud või tapetud loomade päritolu, identifitseerimise ning vajaduse korral sihtkoha kohta;

b) kõik turule või kogumispunkti viidavate või sealt toodavate loomade pidajad esitavad kõnealuste loomadega seotud üksikasju sisaldava dokumendi ettevõtjale, kes on turul või kogumispunktis ajutiselt nende loomade pidaja.

See ettevõtja võib kooskõlas esimese lõiguga saadud dokumente kasutada selleks, et täita lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud kohustused;

c) registrid ja teave on vastavas majandis ja pädeva asutuse jaoks viimase taotlusel kättesaadav vähemalt perioodi jooksul, mille määrab pädev asutus, kuid mis ei tohi olla lühem kui kolm aastat.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid tagavad, et järgitakse järgmisi üldpõhimõtteid:

a) identifitseerimismärgistus tuleb loomadele teha enne, kui loomad lahkuvad oma sünnimajandist;

b) märgistusi ei tohi eemaldada ega asendada pädeva asutuse loata.

Kui märgistus on muutunud loetamatuks või kadunud, tehakse loomale kooskõlas käesoleva artikliga uus märgistus;

c) loomapidaja kannab iga uue märgistuse artiklis 4 osutatud registrisse, et luua side loomale kantud varasema märgistusega.

2. Loomad tuleb võimalikult kiiresti ning igal juhul enne majandist lahkumist märgistada kõrvamärgi või tätoveeringuga, mis võimaldab kindlaks teha majandi, kust need loomad tulid, ning viidata saatedokumendile, millel selline kõrvamärk või tätoveering peab olema mainitud, ja artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud loetelule.

Liikmesriigid võivad erandina direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punkti c teisest alalõigust kohaldada oma territooriumil kõikide loomade liikumiste suhtes oma siseriiklikku süsteemi. Selline süsteem peab võimaldama kindlaks teha loomade päritolu- ja sünniettevõtte. Liikmesriigid teavitavad komisjoni süsteemidest, mis nad kavatsevad sel eesmärgil kasutusele võtta. Direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 nimetatud korra kohaselt võidakse liikmesriigil paluda muuta oma süsteemi, kui see ei vasta eespool nimetatud nõudele.

Kaubasaadetist identifitseerivat ajutist märgistust kandva loomaga peab kogu liikumise ajal olema kaasas dokument, mis võimaldab kindlaks teha looma päritolu, kuuluvuse, lähte- ja sihtkoha.

Artikkel 6

1. Kui sihtliikmesriigi pädev asutus otsustab mitte säilitada loomale päritolumajandis eraldatud märgistust, kannab see asutus kõik märgistuse asendamisega seotud kulud. Kui märgistus on selliselt asendatud, luuakse seos saatjaliikmesriigi pädeva asutuse eraldatud märgistuse ja sihtliikmesriigi pädeva asutuse eraldatud uue identifitseerimismärgi vahel; nimetatud seos registreeritakse artikliga 4 sätestatud registris.

Esimeses lõigus sätestatud võimalusele ei tohi tugineda tapaloomade puhul, mis imporditakse artikli 8 alusel, ilma et need kannaksid uut märgistust kooskõlas artikliga 5.

2. Kui loomadega kauplemine on toimunud, võib sihtliikmesriigi pädev asutus direktiivi 90/425/EMÜ artikli 5 kohaldamise eesmärgil tugineda direktiivi 89/608/EMÜ artiklile 4, et saada teavet loomade, nende päritolukarja ja nende toimunud liikumiste kohta.

[1] EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

Artikkel 7

Liikmesriigid tagavad, et andmed seoses loomade liikumisega, millega ei ole kaasas veterinaar- või zootehniliste õigusaktidega nõutavat sertifikaati või dokumenti, jäävad pädevale asutusele kättesaadavaks viimase poolt määratud miinimumtähtaja jooksul.

Artikkel 8

Iga kolmandast riigist imporditud loom, mis on läbinud direktiiviga 91/496/EMÜ ette nähtud kontrolli ja mis jääb ühenduse territooriumile, identifitseeritakse käesoleva direktiivi artiklile 5 vastava märgistusega 30 päeva jooksul alates eespool osutatud kontrollist ja igal juhul enne liikumist, kui sihtmajand ei ole tapamaja, mis asub veterinaarkontrolli eest vastutava pädeva asutuse territooriumil, ning kui looma sellise 30-päevase tähtaja jooksul tegelikult ei tapeta.

Kolmanda riigi tehtud märgistuse ja sihtliikmesriigi eraldatud märgistuse vahel luuakse seos. Nimetatud seos kantakse artiklis 4 sätestatud registrisse.

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad vajalikud haldus- ja/või kriminaalõigusmeetmed, et karistada ühenduse veterinaarõigusaktide rikkumise eest, kui tehakse kindlaks, et märgistamine või identifitseerimine või artiklis 4 sätestatud registrite pidamine ei olnud kooskõlas käesoleva direktiivi nõuetega.

Artikkel 10

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 11

Direktiiv 92/102/EMÜ, mida on muudetud I lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile kooskõlas II lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. juuli 2008

Nõukogu nimel
eesistuja
M. BARNIER

I LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatusega

(märgitud artiklis 11)

Nõukogu direktiiv 92/102/EMÜ (EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32)	
1994. aasta ühinemisakti I lisa punkt V.E.I.4.6. (EÜT C 241, 29.8.1994, lk 21)	
Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004 (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8)	ainult artikkel 15

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtajad

(märgitud artiklis 11)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtaeg [1]
92/102/EMÜ	31.12.1993 [2] 31.12.1995 [3]

[1] Käesoleva direktiivi siseriiklikus õiguses juurutamise tähtpäev määratakse 1. jaanuariks 1994, ilma et see piiraks direktiivis 90/425/EMÜ ette nähtud veterinaarkontrollide tühistamist piiridel (vaata direktiivi 92/102/EMÜ artikli 11 lõiget 3).

[2] Sigadega seotud nõuete osas (vaata direktiivi 92/102/EMÜ artikli 11 lõike 1 esimest taanet).

[3] Soome puhul veiste, sigade, lammaste ja kitsedega seotud nõuete osas (vaata direktiivi 92/102/EMÜ artikli 11 lõike 1 teist taanet).

II LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 92/102/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artiklid 1, 2 ja 3	Artiklid 1, 2 ja 3
Artikli 4 lõike 1 punkt a	Artikli 4 lõige 1
Artikli 4 lõige 2	—
Artikli 4 lõige 3	Artikli 4 lõige 2
Artikli 5 lõike 1 punktid a, b ja c	Artikli 5 lõike 1 punktid a, b ja c
Artikli 5 lõike 1 punkt d	—
Artikli 5 lõige 3	Artikli 5 lõige 2
Artiklid 6–9	Artiklid 6–9
Artikkel 10	—
Artikli 11 lõige 1	—
Artikli 11 lõige 2	Artikkel 10
Artikli 11 lõige 3	—
—	Artikkel 11
—	Artikkel 12
Artikkel 12	Artikkel 13
—	I lisa
—	II lisa